

hunc statum aptam videat, & quasi natam ob propensionem illam, quam præferunt ad res sacras, & DEI cultum, uti & ob genium ad pietatem, atque Ecclesiæ ministria conformatum; sicut de Josue sacer narat Historicus, quod indè à teneris annis ægrè à DEI tabernaculo divelli potuerit; *Josue filius Nun, puer non recedebat de tabernaculo. Exod. 33. v. 11.*

326. Q. 2. *Quid in talibus adolescentibus singulariter procurandum?* R. laborandum, ut sic educentur; nè unquam vitiis ætati suæ cognatis inficiantur, imò, si aliqua ratione procurari posset, nè tenui quidem eorum pulvere aspergantur; utque idcirco diligentius vitent omnem pravam societatem, omnia conventicula periculosa. Oportet itaque illis persuadere usum frequentiorem Divinorum mysteriorum, majorem ad literarum studia applicationem; subministrandi illis libelli sacri, ex quibus aliquid quotidie lectitent; diligentius commendandi parentibus, & agnatis, ut vigili semper eos oculo observent, & ut res DEO dicatas, devotèque custodiant.

CAPUT VIII.

De Sacramento Matrimonii.

Quæstiones Prolegomenæ.

327. Q. 1. *Quæ sit obligatio Parochi respectu Sacramenti matrimonii?* R. illi incumbere, ut

ut id suscepturos utiliter præparet, & suscipientibus ut testis assistat. Patet ex Trid. Sess. 24. c. 1. de ref. matr.

Q. 2. *Quid ipsi hunc in finem salubriter agendum?* 328.
 Explicanda sunt populo per con-
 ciones impedimenta dirimentia, præsertim
 affinitatis. Deinde revocandum sæpius in
 memoriam teneri singulos manifestare,
 si impedimenti cujusdam conscii sunt. Cu-
 randum quoque, ut Parochus certior fiat
 de consensu sponsorum: an fortè, quod
 non rarum est, à parentibus sint coacti?
 itè an non sponsi parentibus non consul-
 tis, aut etiam invitis Matrimonii vinculi
 se obligare velint? Studeat etiam sponso-
 rum rescire ætatem, an hæc sufficiens sit?
 itè notitiam eorum, quæ ad salutem scitu-
 sunt necessaria. Explicanda insuper est
 significatio Matrimonii, ut conjunctio amo-
 ris, quæ humanæ naturæ Divina connexa
 est; itè unio Christi cum Ecclesia, & ani-
 ma Christiani cujuslibet, qui in Ecclesia nul-
 la gravi culpa obstrictus vivit. Præterea
 inculcandum, nè crimina Matrimoniali
 contractui præmissa sacrum hunc contra-
 ctum dehonestent; nève peccando potius,
 quàm virtuosè vivendo ad illud se præpa-
 rent. Demum ostendenda obligatio pro-
 les educandi rectè, & amanter inter se vi-
 vendi. Contracturis autem Matrimonium,
 quod Tridentinum monet Sess. 24. de ref.
 matr. c. 1. suadendum, ut *antequam con-*
tra-

trahant, vel saltem triduo ante matrimonii consummationem, sua peccata diligenter confiteantur, & ad sanctissimum Eucharistia Sacramentum pie accedant.

329. Q. 3. *Qua notitia Parocho necessaria, ut de huius Sacramento huic prospiciat?* R. necessarium esse, ut ea exactè noverit, quæ tum sponsalia, tum ipsum matrimonium secundum se, tum matrimonii impedimenta concernunt. De singulis tractabimus singulis articulis in suis §§. divisis. Unde sit

ARTICULUS I.

De Sponsalibus.

§. I.

De Sponsalium essentia & constitutione.

330. Q. 1. *Quid sint Sponsalia?* R. Sponsalia à spon-
dendo dicta, sunt propriè, & strictè promissio voluntaria, deliberata, & mutua, signo sensibili expressa futuri Matrimonii inter personas iure habiles. Dicitur 1. Sponsalia propriè, & strictè dicta: quia impropriè, & minùs strictè etiam matrimonium ratum appellatur sponsaliorum nomine. Et hinc matrimonio rato vinculati minùs propriè Sponsus, & Sponsa dicuntur. Gobat. tr. 10. n. 2. Dicitur 2. promissio: Solum enim propositum non obligat. Busenb. tr. 6. p. 3. d. 1. Dicitur 3. voluntaria